

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 107
(enero de 2021)
**Crisis mundial del sistema capitalista:
Los Estados Unidos y el mundo**

Fons europeus: miratge i realitat

Un ampli consens sembla haver-se imposat al nostre país pel que fa a l'anunci dels Fons europeus. Els dirigents polítics i sindicals ens demanen que vegem en ells l'única possibilitat de salvació de l'economia i de sortida de la crisi. Competeixen per ells les diferents autonomies i les empreses de l'IBEX 35 i fins i tot s'han realitzat o s'anuncien mobilitzacions per un "repartiment just" dels fons. Els anomenen fons "next generation", per donar-nos a entendre que amb ells es salva les generacions futures.

Una nova religió sembla imposar-se des de la veritable extrema dreta a la suposada "extrema esquerra", una unió sagrada s'ha format al voltant del dogma europeu. Per als defensors d'aquest nou "pensament únic", queden enrere les crítiques -per tòbies que fossin- a la Unió Europea, la qualificació de "Europa dels mercaders". Ara, tot sembla haver-se transformat, com per obra d'un miracle: els potents governs europeus, les institucions europees i internacionals, des del FMI al BCE, passant per la Comissió Europea, s'han omplert d'un impuls benefactor i corren en ajuda dels pobres països europeus més afectats per l'actual crisi. Bé, el de corren és un dir, no van molt ràpids, cal reconèixer-ho, i les ajudes promeses per a l'any passat, després per a començaments d'aquest, diuen ara que -tal vegada- vinguin a partir d'agost.

Nosaltres mantenim una posició pròpia que només es guia pels interessos dels treballadors i els pobles, i no creiem que aquests interessos siguin compatibles amb els de la banca, les grans multinacionals, el capital financer, el règim monàrquic, que llancen les campanes al vol davant el manà que sembla que ens caurà. Però aquesta posició no és un dogma que ningú hagi d'acceptar a ulls tancats. Ha de ser argumentada.

Gestació i desenvolupament dels fons

A finals de juliol de l'any 2020 els governs dels 27 països de la UE, sota el patrocini del govern alemany i francès, van decidir posar en marxa un mecanisme per crear un Fons mutualitzat (sota la forma d'un crèdit) de 750.000 milions d'euros, i distribuir-lo als diferents països, d'aquí a 2026, sota dues formes: una part com transferències directes i una altra com a crèdits a llarg termini (es parla de tornar-los abans de al 31

de desembre de 2058). A Espanya li tocarien aproximadament 60.000 milions d'euros en transferències no reemborsables i podria accedir a un volum màxim de 80.000 milions d'euros en préstecs.

S'inicia llavors un mecanisme d'aprovació, que a la data d'avui es calcula que permetrà fer efectius els primers lliuraments de fons a l'agost d'aquest any. És clar les coses de palau van a poc a poc, les institucions europees ja han demostrat prou durant aquests mesos a qui serveixen, des de la negativa a la primavera passada a prestar ajuda a Itàlia (els governs francès i alemany es van negar a enviar a Itàlia màscares i respiradors...en un moment en què l'epidèmia es desenvolupava sense control) fins l'escàndol de les vacunes i la seva submissió a les farmacèutiques, és a dir, a les multinacionals.

Per sol·licitar els Fons els governs havien de presentar abans del 30 d'abril els plans d'inversió corresponents ... i les "reformes estructurals" que els acompanyen.

És a dir, que des del principi, i en contra del que ens han vingut dient tant el govern com els dirigents de les nostres organitzacions sindicals, les cessions de capitals i els préstecs estaven condicionats, i no només en el tipus de reformes sinó també, i no menys important, en el tipus d'inversions. El que vol dir que des del principi la sobirania dels diferents països i en particular els més dependents, estava sotmesa a les exigències del capital financer, que lluny de ser un ens abstracte es personalitza en les multinacionals i les institucions al seu servei.

El pla d'el govern espanyol

En obediència a les condicions de la Unió Europea, la ministra Nadia Calviño va presentar a Consell de Ministres de dimarts 27 de setembre l'anomenat Pla de Recuperació, amb 212 mesures, 110 inversions i 102 reformes, que permetrien crear -diuen- 800.000 llocs de treball en 6 anys (la xifra ha de ser màgica, recordem a Felipe González el 1982).

Aturem-nos en les inversions: el 39% en "transició ecològica", el 29% a "transformació digital", 11% en educació, 7% en R + D + I. El que significa que més de dos terços de les inversions es destinaran a la tendència especulativa del capital financer. Perquè la transició ecològica no és altra cosa que les subvencions a Iberdrola i altres multinacio-

nals de l'energia per promoure el combustible "teòricament" ecològic, el que ja ha contribuït a encarrir l'electricitat fins a límits insospitats, a omplir els camps de molins amb impacte ambiental dur. I a tancar mines i centrals tèrmiques, convertint a comarques senceres en deserts econòmics, ja que les inversions "compensatòries" i els "plans alternatius" es queden en el paper (valgui com a exemple citar que el tancament de la mina de carbó i la central tèrmica d'Andorra ha suposat suprimir un 40% de l'PIB de la província de Terol, segons l'alcalde d'Ariño, Joaquín Noè). Això de la "transformació digital" ja ho coneixem: "teletreball", teletudi ... o sigui la supressió massiva de serveis públics i l'ensenyament públic, entre d'altres. O l'augment de les taxes que han de pagar-se a la banca per tenir un compte o cobrar una pensió. en nom de la transformació digital acaba d'anunciar el BBVA un ERO amb 3.800 acomiadaments, i el conseller delegat del Santander -que acaba de declarar un increment de 5 vegades els seus beneficis en el primer trimestre del l'any- declarava el 28 de abril que "no veu la fi dels ERO a la banca", per la transformació digital que viu el sector.

Al mateix temps que se'n anuncia aquesta "nova economia" dopada amb fons de la UE, totes les grans empreses, començant pel gran comerç, la banca, l'automòbil duen a terme desenes de milers d'acomiadaments. I el país, en altre temps considerat la desena potència industrial del món, segueix sense poder fabricar màscares, respiradors, vacunes ...

El que posa de manifest que totes aquestes noves inversions només van a augmentar encara més la desindustrialització de país, en un procés només comparable a la mal anomenada reestructuració industrial de González / Solchaga en els 80, que en realitat va ser el desmantellament d'una part considerable de la nostra base productiva. I tot això quan la pandèmia acaba de posar novament de manifest les greus conseqüències d'una economia dependent del turisme i els serveis.

Les condicions de les ajudes

A les condicions de les inversions se sumen les exigències de reformes, i, en particular, la reforma laboral que anomenen "Estatut dels treballadors del segle XXI" i la

de les pensions, amb l'objectiu declarat de "disminuir la despesa". O sigui, de retallar unes pensions que ja són força baixes.

Prudentment, la ministra Calviño demana endarrerir uns mesos aquestes reformes. Sap que el govern necessitaria d'un "ampli consens", és a dir, del suport dels dirigents d'UGT i CCOO, i tem que, en la situació actual de debilitat dels aparells sindicals, no puguin seguir l'operació.

Al seu torn, el ministre Escrivà multiplica els "globus sonda" a veure si algun qualia li permet obrir camí a les retallades que li demanen des de Brussel·les. Només esbossem aquí aquesta qüestió de la condicionalitat, que té un pes molt substantiu en els intents del capital per imposar les seves polítiques. En una altra ocasió la abordarem

amb més detall.

La necessitat d'independència del moviment obrer i popular i les seves organitzacions.

El Pla de recuperació només és el pla del capital i per això mateix, oposat a totes les reivindicacions dels treballadors i els pobles. Des de la exigència de derogació de les reformes laborals a acabar amb el desmantellament / privatització de la Sanitat pública.

Per això, per aplicar-lo, necessiten aprofundir les retallades de llibertats, la utilització de l'Estat d'Alarma (que, després de justificar la prohibició de les manifestacions del 8 de març a Madrid, acaba d'usar-se per prohibir l'assistència a les de l'1 de maig al

País Basc), de la llei mordassa, oblidant totes les promeses de la seva derogació.

Combinant diàleg social i repressió, i confiant en unes direccions sindicals que posen el fre a la mobilització, esperen aconseguir que la classe obrera estigui atemorida i desmobilitzada. Però la resistència de la classe no para. La població es mobilitza en defensa de la seva sanitat, els pensionistes rellancen les seves mobilitzacions i busquen establir llaços amb els treballadors en actiu, animats per les resolucions de congressos sindicals sobre la defensa de les pensions.

Perquè governi qui governi (i diguin el que diguin des d'Europa) les reivindicacions es defensen, la classe necessita la unitat i la independència de les seves organitzacions per organitzar el seu combat per la supervivència.

Els nostres compromisos...

COMITÉ POR LA ALIANZA DE TRABAJADORES Y PUEBLOS

BOLETÍN ESPECIAL 1º DE MAYO

Por las reivindicaciones la derogación de las reformas laborales y de la Ley Mordaza

NO AL EREI! TUBACEX EREKIK EZ!

ÁNEZ TORRES (INFORMACIÓN OBRERA): El Estado de Alarma limita a la libertad de los trabajadores

ROBERTO TORRES (COMUNIDAD SOCIALISTA): En palabras de EREI y EREK

ÁNEZ PASO (JORNADA CÍVICA POR LA REPÚBLICA): Contra la policía, la represión, el golpe - Anillo social

LUIS VILLALBA Y ROBERTO TORRES (INFORMACIÓN OBRERA Y COMUNIDAD SOCIALISTA): Por el 1º de mayo en el artículo 17.3.3 del Código Penal

JUAN HERRERA (FERNÁNDEZ CASPES): El plan de recuperación pone a sistema de reparto en peligro

ANTON PALO (COMUNIDAD PASO): La EREI de EREI y EREKIK convocará una Jornada de Lucha

1 Mayo 2021

Al amparo del estado de alarma prohíben el 1 de Mayo en Euskadi

"Las limitaciones impuestas al 8 de marzo y al 1 de Mayo unen al gobierno central y al vasco en una dinámica más propia de un estado de sitio que de un estado de alarma"

Estas palabras de la portavoz de CCOO de Euzkadi ilustran perfectamente la situación que vivimos y la estrecha alianza que existe entre los gobiernos del rey, los jueces de un aparato judicial sin tocar desde la dictadura y las multinacionales que así nos traen industria, que destruyen la sanidad pública y pretenden bajo excusa de la pandemia acabar con el derecho de manifestación, de huelga, de reunión.

No es una anecdota que sea el director de la Ertzaintza a quien utilizan como promotor de esta prohibición cuando venimos como acción este cuerpo policial contra los que se resisten a los despidos.

No es una anecdota que sean gobiernos apoyados en partidos "progresistas" y en el caso vasco del PNV-PPD-EE que así proceden mientras nos venden 24 horas al día el peligro de la extrema derecha y el miedo a la pandemia.

Combatir la pandemia es poner los medios para hacerlo, no aprovecharla para incrementar beneficios como está ocurriendo en la salud especulacion con que se mueven las vacunas, con total desprecio a la vida de millones de personas.

Combatir la pandemia es no quedarse mirando mientras los que tengan medios para pagar la sanidad privada viven y los demás enferman o mueren.

Los trabajadores de Tubacex, los de

Tubacex Reunidos, los de AERINNOVA, los de ITP, los de Petronor, los sanitarios al borde del colapso y los enfermos sin medios para irse a la privada, los ingresos de la administración que quieren trabajo estable, los de la enseñanza pública reducida al mínimo, los trabajadores de Banca, los jubilados, los trabajadores de las residencias, los verdaderos autónomos y en definitiva el conjunto de los trabajadores en activo y jubilados somos los objetivos de esta coalición creada en beneficio de banqueros y especuladores financieros varios, de las multinacionales y de una alta burocracia en la administración donde mandan los asesores extraordinariamente bien pagados, donde se deciden las cosas basadas en un cinchismo que nos remite al franquismo.

No podemos estarnos quietos, hay que ir a ver que pasa, debemos agenciando directamente a las organizaciones que dicen representarnos una clara, decidida, tajante.

Todas las organizaciones que se reclaman de los trabajadores, deben poner por delante las reivindicaciones democráticas y deben unir todas las fuerzas y, juntos masivamente para defender los derechos democráticos y contra los despidos.

Y muy especialmente los sindicatos amenazados en su actividad y medidas liberticidas para defender los derechos democráticos.

Para ello actuamos juntos y más a participar.

Bilbao, Victoria - Gasteiz, San Sebastián - Donostia, 30 de abril 2021

catp comité por la alianza de trabajadores y pueblos

Para todo contacto escribir a: info@posicuarta.org

www.posicuarta.org

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscrivis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A), 28004 - Madrid Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta